

άλφαβητάριο

A
ΤΕΥΧΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1973

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

άλφαβητάριο

ΔΩΡΕΑ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

17962

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Διεύθυνση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

**ΚΩΝΣΤ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, ΑΝΔΡ. ΣΠ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ,
ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΤΣΟΥΡΕΚΗ**

άλφαβητάριο

A
ΤΕΥΧΟΣ

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1973**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

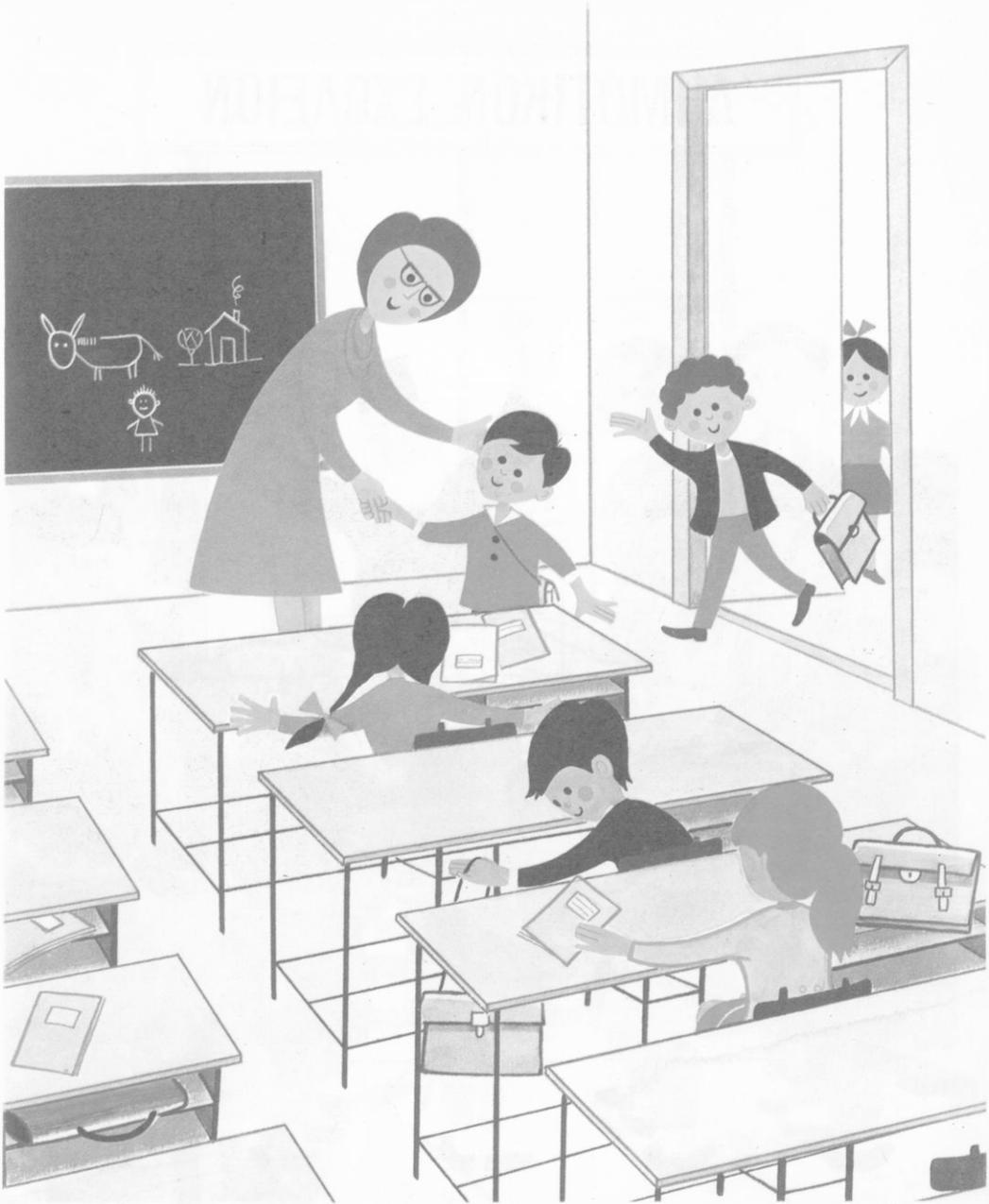
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

μ, α

μαμά, μαμά

Άσκήσεις

μαμά

μα - μὰ

ν

νά

νά, μαμά, νά.

Άσκήσεις

νά, μα - μά.

ν - ά, μ - α - μ - ά.

N

Νανά

Νά, Νανά, νά.

Άσκήσεις

Νά, Νανά.

Νά, Να - νά.

ι

– Νινί, μαμά, νινί.

– Νινί, Νανά, νινί.

Άσκήσεις

νινί

νι - νι

ν - ι - ν - ι

η

μή

μή, Νανά, μή.

Άσκήσεις

μή, Να - νά.

μ - ή, Ν - α - ν - ά.

0

νονά

ή νονά, μαμά.

Νά ή νονά.

Άσκήσεις

νονά, ν - ο - ν - ά

ή νο - νά, μα - μά.

Λ, λ

Λά, λά, λά, λά, λά.
Λά, λά, λά, όλα.

Άσκήσεις

όλα

ό - λα

ό - λ - α

M

Μήλα, μήλα

Νά, μήλα, Μίμη.

Νά, μήλα, Νανά.

Άσκήσεις

Νά, μήλα, Λόλα.

Νά, μῆ - λα, Μί - μη.

Ν - ά, μ - ῆ - λ - α, Μ - ί - μ - η.

”Ελα, Μίμη

”Ελα, Μίμη, μέλι.

Λόλα, Ξλα, μέλι.

Νά, μέλι, Νανά.

Άσκήσεις

”Ελα, Μίμη, μέλι.

”Ε - λα, Μί - μη, μέ - λι.

”Ε - λ - α, Μ - ί - μ - η, μ - έ - λ - ι.

Π, π

Πόπη

Λόλα, νά ἦ Πόπη.

Πόπη, νά ἔνα μῆλο.

”Ελα, Πόπη, πᾶμε.

Ἐσκήσεις

”Ελα, Πόπη, πᾶμε.

”Ε - λα, Πό - πη, πᾶ - με.

”Ε - λ - α, Π - ό - π - η, π - ᾶ - μ - ε.

Τ, τ

Τόπι

Λόλα, πέτα τὸ τόπι.
Πέτα τὸ τόπι, Μίμη.
Νά τὸ τόπι, Πόπη.

Ἀσκήσεις

Πέτα τὸ τόπι, Μίμη.

Πέ - τα τὸ τό - πι, Μί - μη.

γάλα

”Ελα, Λόλα, γάλα.

Μίμη, γάλα.

Νά, γάτα, λίγο γάλα.

”Ελεγε ἡ μαμά.

Άσκήσεις

Νά, Μίμη, γάλα.

Νά, γά - τα, λί - γο.

Χί, χί ή χήνα

- "Ελα, χήνα, νά.
- "Ελεγε ή μαμά.
- Νά, χήνα, λίγο.
- "Ελεγε ή Λόλα.

Άσκήσεις

"Ελα, χήνα, νά.

"Ε - λα, χή - να, νά.

"Ε - λ - α, χ - ή - ν - α, ν - ά.

Ο, Ι

ΟΧΙ

ΟΧΙ! Έλεγε η Λόλα.

ΟΧΙ! Έλεγε η Πόπη.

ΟΧΙ! Έλεγαν όλα.

Άσκησης

ΟΧΙ! έλεγαν όλα.

Ο-ΧΙ! έ-λε-γαν ο-λα.

Ο-Χ-Ι! έ-λ-ε-γ-α-ν ο-λ-α.

Ρ... ρ... τὸ νερό

Ἡ Λόλα πῆρε νερό.

Ἕνα ποτήρι νερό.

- Πάρε, μητέρα, νερό.
- Νά, Ριρή, λίγο νερό.

Ἀσκήσεις

Πάρε, μητέρα, νερό.

Πά - ρε, μη - τέ - ρα, νε - ρό.

ν - ε - ρ - ό

ια

Πάπια

Νά ή πάπια!

— Πά, πά, πά, ἔλεγε
ή πάπια.

Πᾶμε γιὰ τὸ νερό.

Ἀσκήσεις

Νά ή πάπια!

Νά ή πά - πια!

Ν - ά ή π - ά - π - ι - α!

Γιαγιά

- Γιαγιά, νά τὰ παπιά.
- Πί, πί, πί, τί χαρά!
Πᾶμε γιὰ τὸ νερό.
”Ἐλεγαν τὰ παπιά.

Ἀσκήσεις

Πᾶμε γιὰ τὸ νερό, γιαγιά.

Πᾶ-με γιὰ τὸ νε-ρό, για-γιά.

Π-ᾶ-μ-ε γ-ι-ᾶ τ-ὸ ν-ε-ρ-ό, γ-ι-α-γ-ι-ᾶ.

Κ, κ

Τὸ κοκοράκι

- Κικιρίκι...!
- Λάλησε τὸ κοκοράκι.
- Κικιρίκο...!
- ”Έκαμε κι ἓνα ἄλλο.

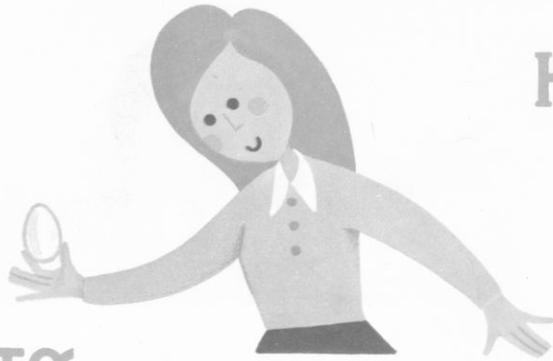

Ἀσκήσεις

”Ένα κοκοράκι.

”Έ - να κο - κο - ρά - κι.

Η

‘Η κόττα

Νά μία κόττα!

Μία μεγάλη κόττα.

‘Η κόττα γέννησε κάτι.

‘Η μαμά τὸ πῆρε.

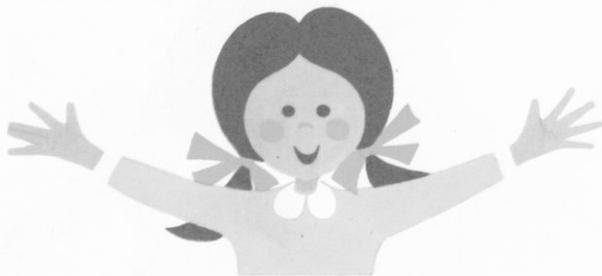
Άσκήσεις

‘Η μεγάλη κόττα.

‘Η με - γά - λη κότ - τα.

‘Η μ - ε - γ - ά - λ - η κ - ό - τ - τ - α.

σ

‘Η σάκκα

‘Η μαμά πήρε μία σάκκα.

Μιά σάκκα για τή Λόλα.

Τί καλή σάκκα!

”Ελεγε ή Λόλα.

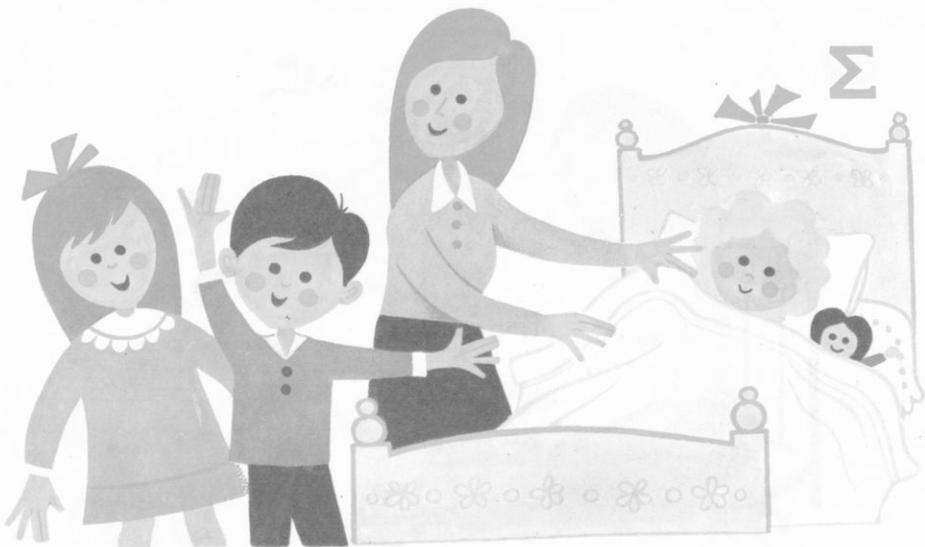

Άσκήσεις

Ά, τί καλή σάκκα!

Ά, τί μεγάλη σάκκα!

Ά, τί με-γά-λη σάκ-κα!

Σιγά, σιγά

– Σιγά, Μίμη, σιγά, Λόλα.
Μή μιλάτε.
Νὰ πᾶτε μέσα σιγά.
”Ἐλεγε ἡ μητέρα.

Ἀσκήσεις

Σιγά, ἔλεγε ἡ μητέρα.

Σι-γά, ἔ-λε-γε ἡ μη-τέ-ρα.

Ω

— Έλατε σιγά σιγά,
ώ, ώ, ώ, τὸ μωρό!
Νάνι νὰ κάνη τὸ μωρό.
Νὰ κάνη νάνι, νάνι.
Ἔλεγε ἡ γιαγιά.

Ἀσκήσεις

Ἐλατε σιγά σιγά.

Ἐ-λα-τε σι-γά σι-γά.

“Ωρα έννέα

“Ωρα έννέα, τί καλά!

”Εκαμε νάνι τὸ μωρό.

Νάνι μὲ τὴ μαμά.

Πάω κι ἐγὼ σιγὰ σιγὰ.

Πάω νὰ κάμω νάνι.

Νάνι μὲ τὴ γιαγιά.

Ἀσκήσεις

“Ωρα έννέα.

“Ω - ρα έν - νέ - α.

“Ωρα μία.

ς

Ὁ γαλατᾶς

Ὁ Μίμης ἔκανε τὸν
γαλατᾶ.

Ὁ Γιαννάκης τὸν ρωτᾷ:
— Πόσο τὸ κιλὸ τὸ γάλα;

Ἀσκήσεις

Ἐνα κιλὸ γάλα.

Μισὸ κιλὸ γάλα.

Μ-ι-σ-ὸ κ-ι-λ-ὸ γ-ά-λ-α.

— Μὴ ρωτᾶς πόσο.
Ἐγὼ ἔχω καλὸ γάλα.
Ἔλεγε ὁ Μίμης.
Ὁ Μίμης ὁ γαλατάς.

Ἀσκήσεις

Ὁ Μίμης ὁ γαλατάς.

Ὁ Μί-μης ὁ • γα-λα-τάς.

Ὁ Μ-ί-μ-η-ς ὁ γ-α-λ-α-τ-ά-ς.

Ψ, ψ

Ψωμί

Ἡ μητέρα ἔφερε ψωμί.

Μετὰ ἔλεγε:

— Μίμη, Λόλα, πάρετε
ψωμί.

Μὲ χαρὰ πῆραν ὅλα.

Ἀσκήσεις

Ψῆνω ψωμί.

Ἡ μητέρα ἔφερε ψωμί.

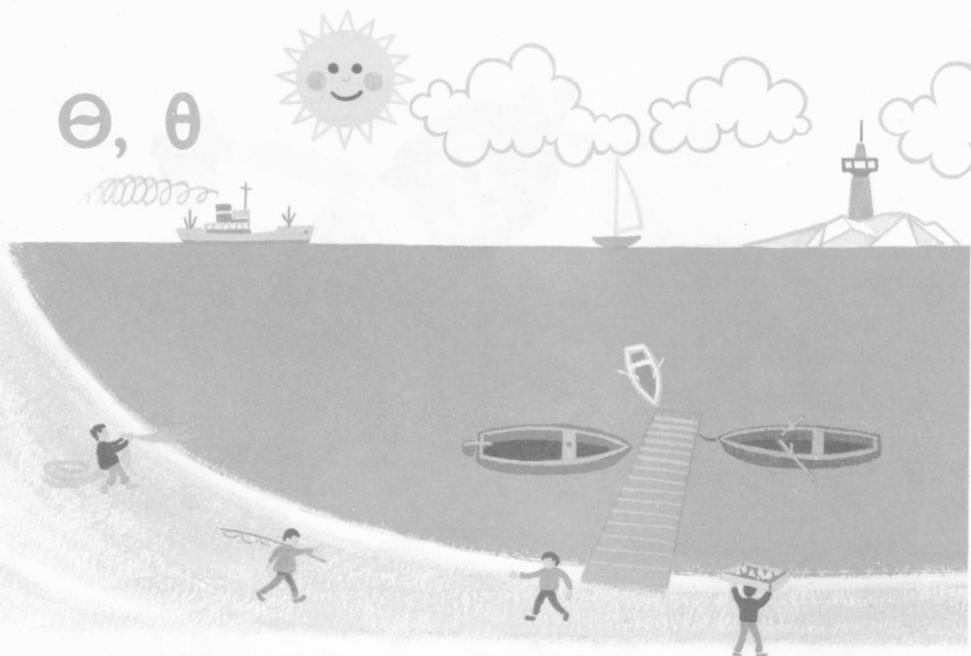

— Νιάο, Νιάο, ή ψιψίνα.
Κι έμένα ψωμί.
‘Η ”Αννα έκοψε λίγο.
‘Η ψιψίνα τò πήρε
άμέσως.

Άσκήσεις

Πήρα πολò ψωμί.
‘Η γάτα πήρε λίγο ψωμί,
πολò λίγο.

Θ, θ

Θάλασσα, θάλασσα
Νά ή θάλασσα.
Ή γαλανή θάλασσα.
Νά κι ό Θανάσης ό ψαράς
μέ ένα πανέρι ψάρια.

Άσκήσεις

Ή γαλανή θάλασσα.

Ή γα-λα-νή θά-λασ-σα.

— Ψάρια, καλὰ ψάρια!
Θαλασσινὰ ψάρια!
”Ελεγε ὁ Θανάσης.
Ὁ Θανάσης ὁ ψαράς.

Ἐσκήσεις

Καλὰ ψάρια.

Κα - λὰ ψά - ρια.

Ἐνα ψάρι, πολλὰ ψάρια.

στ

Ὁ καστανάς

Νά ὁ Στάθης ὁ καστανάς.

Ἔφηνε κάστανά κι ἔλεγε:

— Ἔχω κάστανά ψημένα.

Ἔχω κάστανά ζεστά.

Ἀσκήσεις

Ἔχω ζεστά κάστανά.

Ἔχω πολλὰ κάστανά.

Ἐλᾶτε νὰ πάρετε κάσταννα.
Κάσταννα γερά.
Ἄπὸ τὸν Στάθη τὸν
καστανά.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ πῆρα ἄπὸ τὸν Στάθη.
Ἐσὺ πῆρες ἄπὸ τὸν Σταμάτη.
Ἐγὼ, ἔσύ

υ

Σῦκα, σῦκα

Σῦκα καλαματιανά.
Σῦκα ἀπὸ τὴν Κύμη.
Ἡ Λόλα κι ὁ Μίμης
ἀγόρασαν σῦκα.

Ἀσκήσεις

Ὁ Μίμης κι ἡ Λόλα.

Ὁ Μί-μης κι ἡ Λό-λα.

“Υστερα γύρισαν στη
μητέρα κι ἔλεγαν:
— Τί νόστιμα τὰ σῦκα ἀπὸ
τὴν Κύμη
κι ἀπὸ τὴν Καλαμάτα!

Ἀσκήσεις

“Υστερα ἀγόρασαν σῦκα.

“Υ-στε-ρα ἄ-γό-ρα-σαν σῦ-κα.

“Υ-σ-τ-ε-ρ-α ἄ-γ-ό-ρ-α-σ-α-ν σ-ῦ-κ-α.

Φ, φ

Τὸ φόρεμα τῆς "Αννας
Νά ἡ κυρία Φανή, ἡ νονά.
"Ἐφερε ἓνα φόρεμα.
"Ἐνα φόρεμα στὴν "Αννα.

Ἄσκήσεις

Ἡ κυρία Φανή.

Ἡ κυ-ρί-α Φα-νή.

Ἡ Ἄννα φίλησε τὴ νονά
της.

Ἦστερα πῆρε τὸ φόρεμα
κι ἔλεγε μὲ χαρά:
— Σὲ ἀγαπῶ, καλὴ νονά.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ ἔχω μεγάλη χαρά.

Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴ νονά.

ζ

Ἡ ζυγαριά

Ὁ Μίμης ζύγιζε ζάχαρι.
Ζύγιζε στὴ ζυγαριά.

— Ἐλᾶτε νὰ πάρετε ζάχαρι!
φώναζε.

Ἀσκήσεις

- Ἐγὼ ζύγιζα στὴ ζυγαριά.
- Ἐσὺ ζύγιζες στὴ ζυγαριά.
- Ἐγὼ, ἐσὺ

‘Η Άννα πήρε ένα κιλό.
‘Η Πόπη με τή Λόλα μισό.
‘Ο Μίμης ζύγιζε.
Ζύγιζε ζάχαρι κι άλλα
πολλά.

Άσκήσεις

“Ένα κιλό ζάχαρι.
Πολλά κιλά ζάχαρι.
“Ένα, πολλά

Ζ

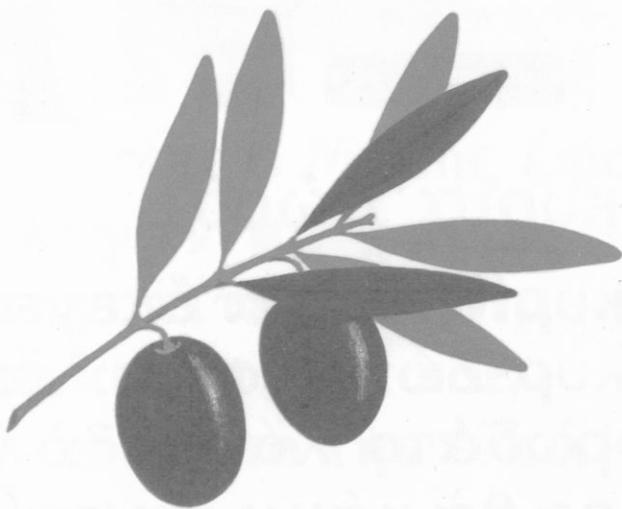
Ὁ Ζῶης

Νά τος ὁ κυρ-Ζῶης.
Νά κι ἡ Ζωὴ μὲ τὸν Ἥλία.
Πᾶνε στὸ περιβόλι.
Πᾶνε γιὰ ἐλιές.
Πόσες ἐλιές μάζεψαν!

Ἀσκήσεις

Πῆγα στὸ περιβόλι.
Μάζεψα πολλές ἐλιές.

“Όταν γύριζαν, ἡ Ζωὴ ἔλεγε:
— Σὲ ἀγαπῶ, καλὴ ἑλιά,
μᾶς ἔφερες τόσα καλά.
Ἐλιά ἀγαπημένη, ἀπὸ
τὸν Θεό μας τιμημένη.

Ἀσκήσεις

Ὁ Θεὸς μὲ ἀγαπᾷ.

Ὁ Θε-ὸς μὲ ἀ-γα-πᾷ.

Δ, δ

Ἡ κυρία Δώρα

Ἡ κυρία Δώρα ἔλεγε:

— Ὁ κυρ-Ζώης ἔφερε λάδι.

Μυρωδάτο λάδι.

Τώρα θὰ κάμω τηγανίτες.

Ἀσκήσεις

Τὸ μυρωδάτο λάδι!

Τὸ μυ-ρω-δά-το λά-δι!

‘Η ”Αννα κι ὁ Μίμης ἔφαγαν
κι ἔλεγαν μὲ χαρά:
— Τί τηγανίτες νόστιμες
μὲ τὸ καλὸ τὸ λάδι,
τὸ λάδι ἀπὸ τὴν ἐλιά!

Ἀσκήσεις

Ἡ κυρία Δώρα ἔφαγε τηγανίτες.

Β, β

Β, β... ὁ βοριάς

- Σήμερα φυσᾶ βοριάς.
Πολὺ δυνατὸς βοριάς,
ἔλεγε ἡ Βάσω.
Μετὰ πῆγε στὴν Ἄννα.

Ἀσκήσεις

Μετὰ πῆγα περίπατο.

‘Ο Μίμης μὲ τὸν ἀνεμόμυλο
πῆγε στὸν κῆπο.

‘Η μητέρα ὅμως φώναζε:
— Μίμη, ἔλα μέσα.
Φυσᾶ δυνατὸς ἀέρας!

Ἀσκήσεις

‘Η γιαγιά ὅμως ἔλεγε:

— Ἐλᾶτε μέσα ὅλα.

Βάσω, φυσᾶ δυνατὸς ἀέρας.

Ξ, ξ

Ξύλα

‘Ο πατέρας έφερε ξύλα
κι έλεγε στη μητέρα:
— Βάλε ξύλα στη φωτιά.
”Εξω φυσᾶ βοριάς.

Άσκησης

Ξύλα ξερά!
Ξύλα πολλά!
Ξύλο, ξύλα

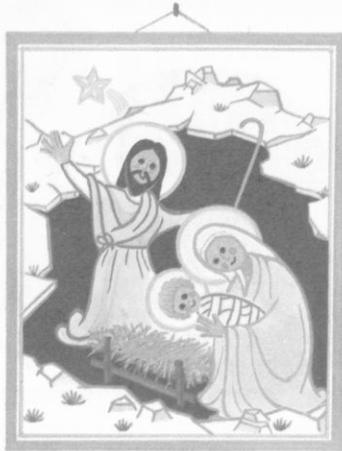
Ἡ μητέρα ἔβαλε ξύλα
στή φωτιά.

Τότε ἡ γιαγιά φώναξε:
— Ἐλᾶτε ἐδῶ νὰ καθήσωμε.
Κάθησαν γύρω στή φωτιά.
Ζεστάθηκαν καλὰ
κι ἔψησαν κάστανα πολλὰ.

Ἀσκήσεις

Κάθησαν γύρω στή φωτιά.
Καθήσαμε γύρω στή φωτιά.
Γύ-ρω, φω-τιά

ΕΙ

Ἡ εἰκόνα

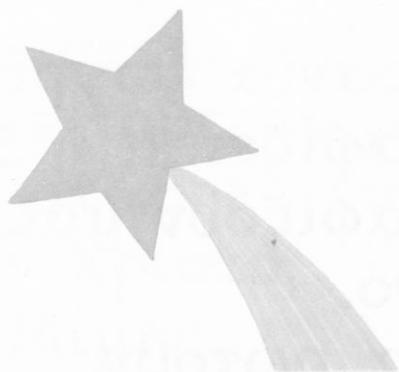
Νά ἡ εἰκόνα μέ τῆ Γέννησι.
Τὴν ἔφερε ἡ Πόπη.
Τὴ χάρισε στὴν τάξι.
Τί καλὴ εἰκόνα!

Ἀσκήσεις

Ἡ εἰκόνα μέ τῆ Γέννησι.
Ἡ τάξι μας ἔχει μία εἰκόνα.

κρ, Χρ

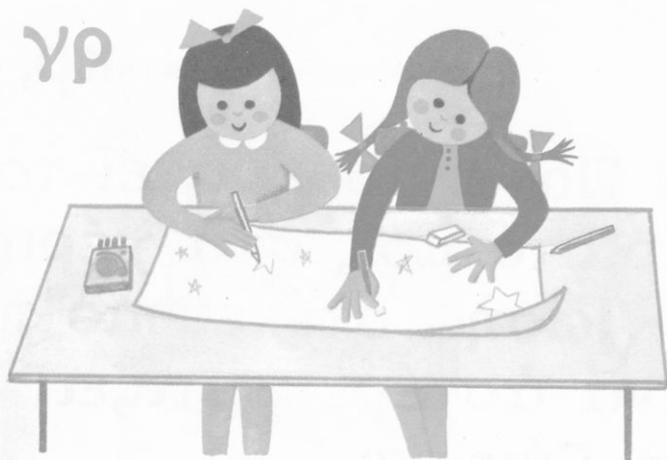
Ἡ Παναγία κρατεῖ τὸν
Χριστό μας στὰ χέρια.
Ὁ Ἰωσήφ στέκει πρὸ πέρα.
Ἕνα ἀστέρι φωτίζει
τὴ Γέννησι.

Ἀσκήσεις

Κρατῶ στὸ χέρι κιμωλία.
Παρακαλῶ τὸν Χριστό.

ου, γρ

Ὁ οὐρανός

Ἡ Οὐρανία ζωγραφίζει.
Ζωγραφίζει κι ἡ Ξανθή.
Ζωγραφίζουν μαζί τὸν
οὐρανό.

Ἔπειτα ρωτοῦν:
— Σᾶς ἀρέσει;

Ἀσκήσεις

Γράφω μαζί με τὴν Πόπη.
Διαβάζω μαζί με τὴν Ξένη.

—”Ω, τί καθαρὸς οὐρανός!
Νά τὸ ἀστέρι πού
ὠδήγησε τοὺς μάγους.
Ἐπειτα στάθηκε ἐπάνω
ἀπὸ τὸν Χριστό,
λέει ὁ Μίμης.

Ἀσκήσεις

Κάθησα ἐπάνω στὸ κρεβάτι.

Ἐπάνω, κάτω

Ἐ - πᾶ - νω, κά - τω

αι

Ἡ αἴθουσα

- Σὲ λίγο ἔχομε Χριστούγεννα, λέει ὁ Μίμης.
- Ἐλᾶτε νὰ στολίσωμε τὴν αἴθουσα.
- Ναί, ναί, εἶπαν ὅλα τὰ παιδιά.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ λέγω ἓνα παραμῦθι.

Ἐσὺ λὲς μία ἱστορία.

Ὁ Μίμης λέει ἓνα ἄστεϊο.

Βάζουν ψηλά τὸν οὐρανὸ.
Πιὸ κάτω τὴν εἰκόνα.
Στὰ παράθυρα βάζουν
ἀστέρια.

Ἔστερα ψάλλουν:
«Χριστὸς γεννᾶται...».

Ἀσκήσεις

Πιὸ πέρα κάθεται ἡ Πόπη.
Πιὸ κάτω εἶναι τὸ περιβόλι.

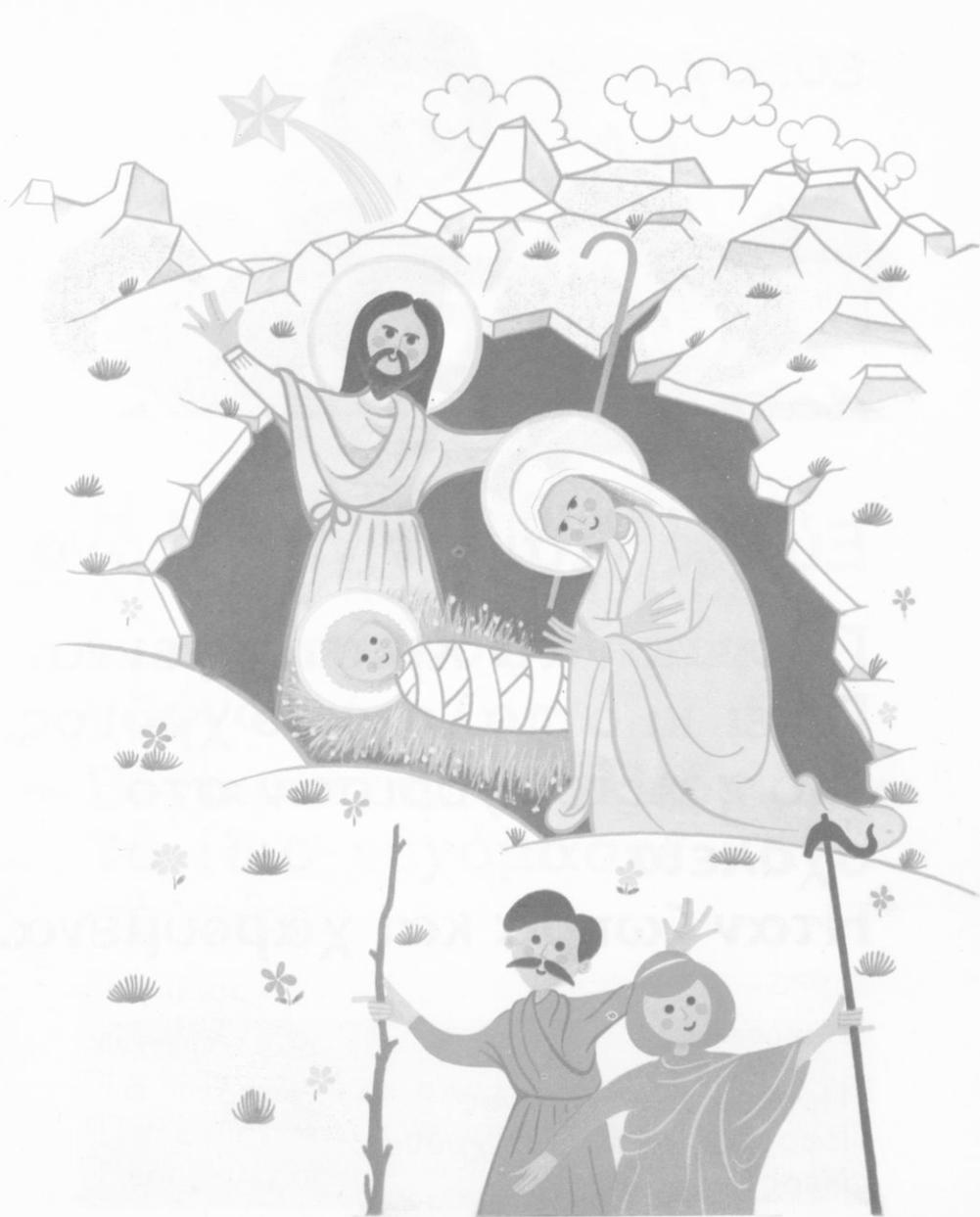
Χριστούγεννα

Χριστούγεννα, Χριστούγεννα,
γιορτή μεγάλη τῆς χρονιᾶς.
Γεννιέται ὁ Σωτήρας μας
στὴ φάτνη μέσα τῆς σπηλιᾶς.

Ἐλᾶτε νὰ γιορτάσωμε
τὴ Θεία Γέννησι, παιδιᾶ,
κι ὕστερα νὰ φωνάξωμε
μαζί: «Χρόνια πολλά».

ΕΥ, ΣΧ

Εὐχὲς γιὰ τὸν νέο χρόνο

Πέρασαν τὰ Χριστούγεννα.
Πάει κι ὁ παλαιὸς ὁ χρόνος.
Τὰ παιδιὰ γύρισαν στὸ
σχολεῖο.

Ἦταν ζωηρὰ καὶ χαρούμενα.

Ἀσκήσεις

Ἦρθε ὁ νέος χρόνος.

Ἐφυγε ὁ παλαιὸς χρόνος.

Νέος, παλαιὸς

- Ἡ κυρία εὐχήθηκε:
- Χρόνια πολλά, παιδιά.
Εὐτυχισμένος ὁ νέος
χρόνος.
 - Εὐχαριστοῦμε, εἶπαν ὅλα.
Τὸ ἴδιο εὐχόμεσθε καὶ
σὲ σᾶς.

Ἀσκήσεις

Φύτεψα ἓνα νέο λουλούδι.
Τὸ παλαιό μας σπίτι ἔπεσε.
Παλαιός, καινούργιος
Νέος, γέρος

ΕΥ, ΤΡ

Ἡ Εὐδοκία

Νά ἡ Εὐδοκία.

Ἔφερε ὠραῖα δῶρα.

Ἔφερε δύο εὐζωνάκια.

Ἔφερε τρία λαγουδάκια.

Τὰ χάρισε στὴν τάξι.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ ἔχω δύο χέρια.

Ἡ Εὐδοκία ἔχει δύο μολύβια.

— Εὖγε, Εὐδοκία, εἶπε ἡ κυρία.

— Εὐχαριστοῦμε, εἶπαν τὰ
παιδιά.

Μετὰ μαζεύτηκαν γύρω
γύρω.

Τὰ εὐζωνάκια χόρευαν.

Τὰ λαγουδάκια πηδοῦσαν.

Ἀσκήσεις

Ἡ Εὐγενία ἔχει τρία τετράδια.

Ἡ Εὐσταθία ἔχει τρία μολύβια.

οι

Ἡ οἰκογένεια

Ἡ οἰκογένεια εἶναι στὸ σπίτι.

Ἡ μητέρα ἑτοιμάζει τὸ φαγητό.

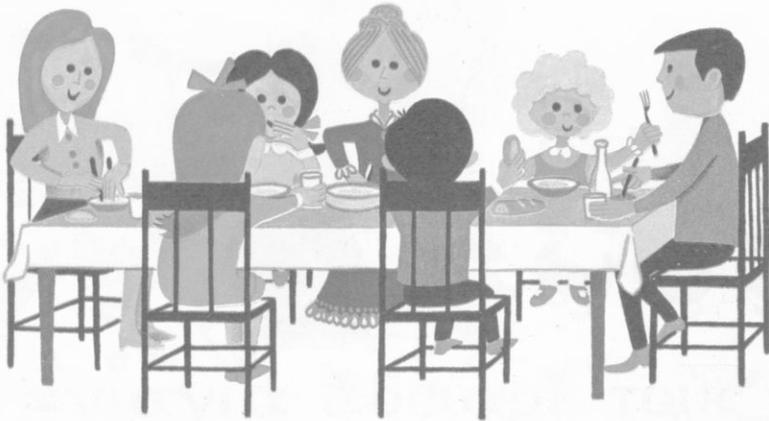
Ὁ πατέρας ξεκουράζεται.

Ἡ γιαγιά λέει παραμύθι.

Ἀσκήσεις

Ἡ οἰκογένεια συζητεῖ.

Ἡ οἰ - κο - γέ - νει - α συ - ζη - τεῖ.

- Έλᾱτε, φωνάζει ἡ μητέρα.
Τὸ φαγητὸ εἶναι ἕτοιμο.
Ὁ Μίμης λέει τὴν
προσευχή:
- Θεούλη μας, εὐλόγησε τὸ
φαγητό μας...
- “Ολοι τώρα τρῶνε μὲ ὄρεξι.

Ἀσκήσεις

Πατέρας, μητέρα, παιδιά.
Ἡ γιαγιά εἰτοιμάζει τὸ φαγητό.

αυ, βδ

Στὴν αὐλή

Ἡ γιαγιά πῆγε στὴν αὐλή.
Στὸ ἓνα χέρι εἶχε τὸ
ραβδί της.
Στὸ ἄλλο ἓνα σακκουλάκι.
Οἱ κόττες, οἱ πάπιες καὶ
οἱ χῆνες ζύγωσαν.

Ἀσκήσεις

Μὲ τὸ δεξὺ χέρι κάνω τὸν σταυρό μου.

Ἡ γιαγιά ἄδειασε τοὺς
σπόρους.

Σὲ λίγο δὲν ἔμεινε τίποτε.

Ἡ μαύρη κόττα ἔκαμε:

— Κά, κά, κά, ἔλα νὰ πάρης
αὐγά.

Ἡ Αὐγούλα γαύγισε:

— Γαῦ, γαῦ.

Ἀσκήσεις

Δὲν ἔφαγα τίποτε τὸ πρῶι.

Ἡ Πόπη ἔφαγε αὐγό.

αυ

Τὸ αὐτοκίνητο

Ὁ Μίμης εἶναι χαρούμενος.

Ὁ θεῖος του ὁ Σταῦρος τοῦ
χάρισε ἕνα αὐτοκίνητο.

— Εὐχαριστῶ, θεῖε, τοῦ εἶπε.
Μετὰ ἔπαιζε μὲ αὐτό.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ τρέχω σιγά.

Ἐσὺ τρέχεις πιὸ σιγά.

Τὸ αὐτοκίνητο τρέχει γρήγορα.

Μαζί του ἔπαιζε καὶ ἡ
Αὐγούλα.

Ὁ Μίμης τραγουδοῦσε:
— Αὐτοκίνητο ὀδηγῶ.

”ὦ! πόσο προσέχω!
Τὸ τιμόνι σὰν κρατῶ,
βιαστικὰ δὲν τρέχω.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ παίζω στὴν αὐλή μου.

Ἐσὺ παίζεις στὴν αὐλή σου.

Αὐτὸς παίζει στὴν αὐλή του.

ΚΤ, ΝΤ

‘Ο κτίστης

‘Ο Μίμης είναι στην αύλή.

‘Εκει ἦρθαν καὶ πέντε φίλοι του.

Θὰ κτίσουν ἓνα σπιτάκι.

”Εφεραν πέτρες, νερό, ἄμμο.

Ἀσκήσεις

Τὸ κάθε χέρι ἔχει πέντε δάκτυλα.

Τὸ κά-θε χέ-ρι ἔ-χει πέν-τε δά-κτυ-λα.

”Εφεραν ἀκόμη καὶ
ἀσβέστη.

Ὁ Μίμης κτίζει καὶ λέει:
— Ἐδῶ ὁ κτίστης ὁ καλός,
ὁ μάστορας ὁ ξακουστός.

Πρὶν νυκτώση, τὸ σπίτι
ἦταν ἕτοιμο.

Τὰ παιδιὰ τὸ καμαρώνουν.

Ἀσκήσεις

Ἐλα ἐδῶ, εἶπε ἡ κυρία.

Πρὶν κοιμηθῶ, κάνω προσευχή.

Πηγαίνω στὸ σπίτι μου.

ηυ = ηφ

σκ

‘Η τάξι μας

‘Η τάξι μας εἶναι καθαρή.

‘Ο Μίμης ξεσκόνισε τὴν ἔδρα.

”Αλλά παιδιά τοὺς χάρτες.

‘Η κυρία ηὐχαρίστησε τὰ παιδιά.

Ἐσκήσεις

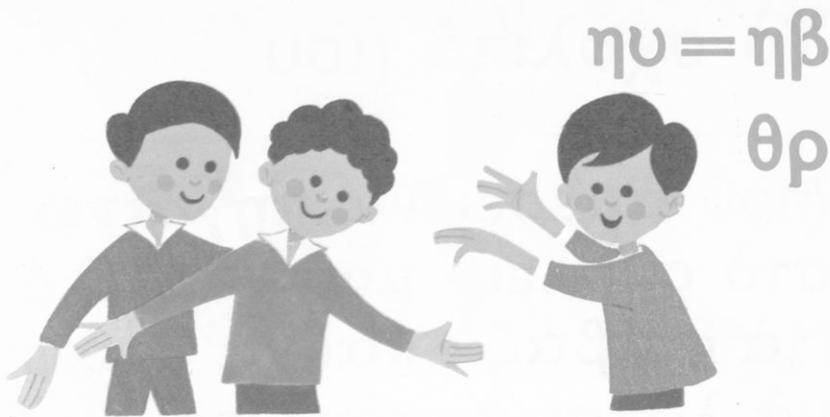
Τὸ παράθυρο ἔχει ἕξι τζάμια.

‘Ο Ἡλίας εἶναι καθαρός.

‘Η Ξένη εἶναι καθαρή.

Τὸ σχολεῖο εἶναι καθαρό.

‘Ο καθαρός, ἢ καθαρή, τὸ καθαρό

- Αὐριο νὰ σκουπίσωμε τὴν αὐλή, εἶπε ὁ Μίμης.
- Νὰ καθάρισωμε καὶ τὰ θρανία, εἶπε ὁ Ἡλίας.
Τὰ παιδιὰ τὸ ηῦραν σωστό.
- Δὲν θὰ πετᾶμε κάτω χαρτιά.
Θὰ εἴμαστε σὰν μιὰ οἰκογένεια, εἶπαν μὲ χαρά.

Ἀσκήσεις

Στὸν δρόμο ηῦρα ἕξι δραχμές.

Τὸ σχολειό μου

Μοῦ ἀρέσει νὰ πηγαίνω
στὸ σχολειό μου τὸ καλό.
Νὰ διαβάζω καὶ νὰ γράφω,
νὰ λατρεύω τὸν Θεό.

Τὴν πατρίδα ν' ἀγαπάω,
τὸν παππού καὶ τὴ γιαγιά,
τὸν πατέρα, τὴ μητέρα
κι ὅλα τὰ καλὰ παιδιά.

Τὴν καλή μου τὴ δασκάλα
σέβομαι καὶ ἀγαπῶ
κι ὅταν κάτι διηγῆται,
μέσ' στὰ μάτια τὴν κοιτῶ.

σμ

Χιόνι... χιόνι

— Ίσμήνη, Ίσμήνη, φώναξαν
ὁ Μίμης καὶ ἡ Ἄννα.
Χιόνι, ἔλα νὰ παίξωμε.
Ἡ Ίσμήνη ἔτρεξε ἀμέσως.
Σὲ λίγο ἄρχισαν νὰ
παίζουν.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ παίζω μὲ τὴν Ίσμήνη.
Ἐσὺ παίζεις μὲ τὸν Μίμη καὶ τὸν Νίκο.
Αὐτὸς παίζει μόνος του.

”Επαιξαν χιονιές, ἔτρεξαν
κι ἔφτειασαν χιονάν-
θρωπο.

”Επειτα τραγούδησαν:

— “Ολα γύρω χιονισμένα,
κάνει κρύο, παγωνιά.
Τί χαρούμενα πού παίζουν
μὲ τὸ χιόνι τὰ παιδιά!

Ἄσκήσεις

”Εφαγα κι ἔπειτα ἔπαιξα.

χτ, τζ, μπ

“Ένα πουλί στο τζάμι

— Τίκ, τάκ, τίκ, τάκ.

‘Αφήστε άνοιχτό τὸ παράθυρο, καλά μου παιδιά, γιὰ νὰ μπῶ μέσα.

Δὲν ἔχω πιά φωλιά, τὴ σκέπασε τὸ χιόνι.

Αὐτὸ ἔλεγε τὸ σπουργιτάκι ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Ἀσκήσεις

Αὐτὸ τὸ πουλί εἶναι σπουργιτάκι.

Ὁ Μίμης ἄνοιξε τὸ παράθυρο.

Τὸ πουλὶ πήδησε μέσα.

Ἔτρεμε ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τὴν πείνα.

Ὁ Μίμης τοῦ εἶπε :

— Μὴ φοβᾶσαι, σὲ ἀγαποῦμε.

Ὅταν περάσῃ ὁ χειμῶνας, θὰ φύγῃς.

Ἀσκήσεις

Τὸν χειμῶνα κάνει πολὺ κρύο.

γν

Τὰ παιγνίδια τῆς Πόπης

Ἡ Πόπη ἔχει ὠραῖα παιγνίδια.
Παίζει μὲ αὐτὰ κάθε μέρα.
Σήμερα διάλεξε δύο ὠραῖα
παιγνίδια.
Τὰ χάρισε σὲ δύο ὀρφανὰ
παιδάκια.

Ἀσκήσεις

Σήμερα εἶμαι χαρούμενος.
Σή-με-ρα εἶ-μαι χα-ρού-με-νος.
Χαρούμενος, λυπημένος

βγ, φλ

Ἡ σόμπα τοῦ σχολείου

Ἔξω κάνει κρύο.

Ὁ καιρὸς εἶναι ἄσχημος.

Ἡ σόμπα καίει συνέχεια.

Εἶναι κόκκινη καὶ βγάζει
φλόγες.

— Τί ὠραία ζεστασιά! λέει
ὁ Χαράλαμπος.

Ἀσκήσεις

Ἔξω εἶναι παγωνιά.

Ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρὸς.

ντ, φθ, γμ

Στὸ παντοπωλεῖο

Τὰ παιδιά πηγαίνουν στὸ παντοπωλεῖο.

Μόλις φθάνουν χαιρετοῦν!

— Καλημέρα, κύριε Ντίνο.

— Καλημέρα, ἀπαντᾶ ἐκεῖνος.

— Τί μεγάλο παντοπωλεῖο!

Τί πολλὰ πράγματα! λένε τὰ παιδιά.

Ὁ κύριος Ντίνος πουλᾶ.
Πουλᾶ ρύζι, ζάχαρι καὶ ἄλλα.
Τὰ παιδιὰ τὸν χαιρετοῦν πάλι.
Τώρα γυρίζουν στὸ σχολεῖο.

Ἀσκήσεις

Ὁ πατέρας ἀγόρασε πολλά πράγματα.
Ὁ κύριος διευθυντῆς γράφει.
Ἐγὼ πουλῶ κουλλούρια.
Πουλῶ, ἀγοράζω

κλ, φρ

Στὴν ἐκκλησία

Ντίν, ντάν οἱ καμπάνες.
Εἶναι Κυριακή.
Τὰ παιδιὰ πᾶνε στὴν ἐκκλησία
Κάνουν τὸν σταυρό τους καὶ
ἀνάβουν κεράκια.

Ἀσκήσεις

Τὴν Κυριακὴ πηγαίνω στὴν ἐκκλησία.
Πηγαίνω στὴν _____ .
Ἔρχομαι ἀπὸ τὴν _____ .

Ἐκεῖ κάθονται φρόνιμα.

Κοιτάζουν τὶς εἰκόνες.

Ἀκοῦνε τὸν παπὰ καὶ τοὺς
ψάλτες.

Στὸ τέλος παίρνουν ἀντίδωρο
καὶ φιλοῦν τὸ χέρι τοῦ παπᾶ.

Ἀσκήσεις

Κάθομαι στὴ θέσι μου.

Κοιτάζω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Κοι-τά-ζω ἀ-πὸ τὸ πα-ρά-θυ-ρο.

Κοιτάζω, βλέπω

Ἄπο τὴν ἐκκλησίᾳ

Πιασμένα χέρι χέρι
τὰ δυὸ καλὰ παιδιὰ
στὸ χαρωπὸ σπιτάκι
γυρίζουν μὲ χαρά.

Στὴν πόρτα τὰ προσμένει
μὲ γέλια ἢ γιαγιά,
σκύβει τὸ κεφαλάκι,
δίνει γλυκὰ φιλιὰ!

—”ὦ! Πῶς μοσχοβολοῦνε
τὰ δυὸ μου τὰ παιδιὰ,
ποὺ ὀλόχαρα γυρίζουν
ἄπο τὴν ἐκκλησίᾳ!

πν, ντρ, πλ

Πρωινό ξύπνημα

Ντρίιν... τὸ ξυπνητήρι.
Ὁ Μίμης ὅμως ξυπνᾶ πρωί.
Τρέχει καὶ πλένεται.
Ντύνεται καὶ κάνει τὴν
προσευχὴ του.

Ἀσκήσεις

Ἐγὼ ξυπνῶ πολὺ πρωί.

Ἐ-γὼ ξυ-πνῶ πο-λὺ πρω-ί.

Πρωί, βράδυ

“Υστερα πίνει τὸ γάλα του.
Φιλεῖ τὴ μητέρα του καὶ
ξεκινᾷ.

Πηγαίνει στὸ σχολεῖο.

Πόσο τὸν καμαρώνει
ἡ μητέρα του!

Ἀσκήσεις

Πόσο χαίρεται ὁ πατέρας!

Πό-σο χαί-ρε-ται ὁ πα-τέ-ρας!

Χαίρομαι, λυποῦμαι

τσ, αϊ

Τὸ κοτσύφι

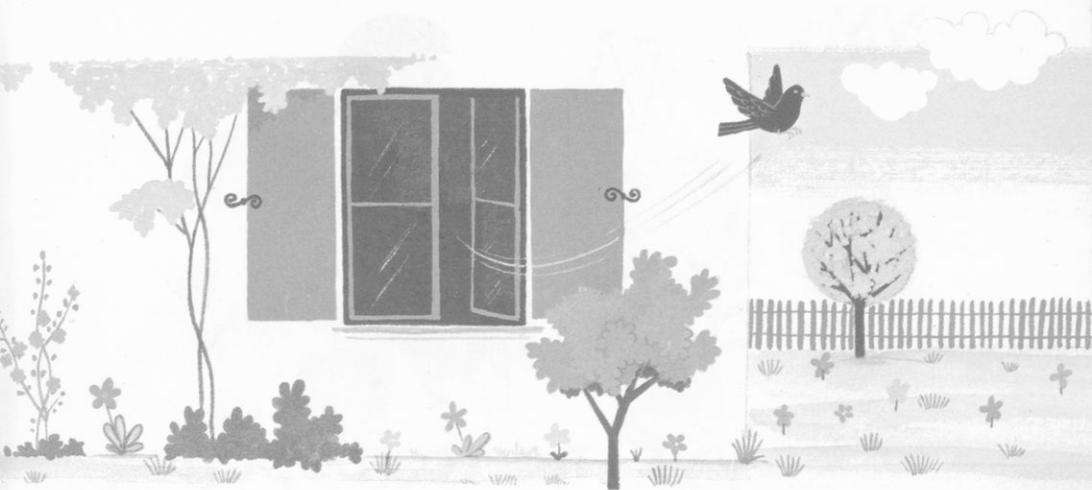
‘Ο πατέρας ἔφερε ἕνα κοτσύφι.
Εἶχε μιὰ πληγὴ στὸ πόδι.
‘Η Ἄννα τὴν ἔδεσε μὲ προσοχή.
Μετὰ ἄρχισε νὰ ταΐζη
τὸ κοτσύφι.

Ἀσκήσεις

‘Ο πατέρας μου ἐργάζεται.

Ἔχω δύο πόδια.

Δεξιὸ πόδι, ἄριστερὸ πόδι

Τὸ κοτσύφι ὄλο κελαηδοῦσε:
— Τσίου, τσίν, σὰ νὰ ἔλεγε:
— Καλὸ κορίτσι, πότε θὰ
μὲ ἀφήσης;
Σὲ λίγες ἡμέρες ἔγινε καλὰ
καὶ πέταξε μακριά.

Ἀσκήσεις

Ἡ Πόπη εἶναι καλὸ κορίτσι.
Πότε θὰ πᾶμε στὴ γιαγιά;

γγ

‘Ο Βαγγέλης ταχυδρόμος

‘Ο Βαγγέλης κρεμᾶ στὸν
ὦμο του μιὰ τσάντα.

Κάνει τὸν ταχυδρόμο.

Τὰ παιδιὰ ρωτοῦν ἂν ἔχουν
γράμμα.

Πρώτη παίρνει ἡ Ἀγγελικὴ.

Νά τὶ γράφει:

Ἀσκήσεις

Κάνω προσευχὴ κάθε βράδυ.

«” Ασπρο εἶναι, σὲ θαμπώνει·
κι ἂν τὸ πιάσης, σὲ παγώνει».
Τί εἶναι;

”Υστερα διαβάζει ἡ Ἐλενίτσα:
«” Εχει ξάδερφο τὸν σκύλο,
ὅμως δὲν τὸν ἔχει φίλο».
Τί εἶναι;

Ἐσκήσεις

”Αν μπορῆς, ἔλα νὰ παίξωμε.
Δὲν ἔρχομαι, ἔχω δουλειά.

γδ, βλ

Ἡ ἀμυγδαλιὰ

Ἡ ἀμυγδαλιὰ ἄνθισε.

Τὰ παιδιὰ τὴ βλέπουν
καὶ τραγουδοῦν:

— Σὰ νυφούλα στολισμένη
ἢ μικρὴ ἀμυγδαλιὰ
μᾶς προσμένει νὰ τὴ δοῦμε
μέσ' στὸν κῆπο, τί χαρά!

στρ, μπρ, μν

Ὁ στρατὸς τοῦ Μίμη

Ὁ Μίμης εἶναι ἀξιωματικός.

Ὁ Λάμπρος, ὁ Ἡλίας καὶ
ἄλλα παιδιὰ στρατιῶτες.

Ὁ Μίμης τὰ γυμνάζει:

— Ἐνα, δύο, ἕν, δυό.

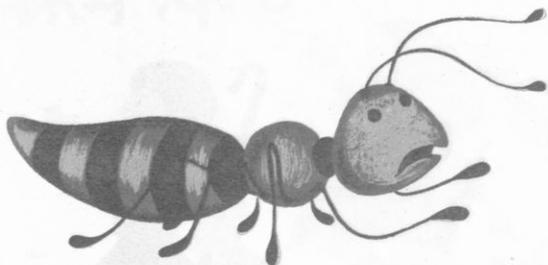
Ὁ παππούς τὰ καμαρώνει
καὶ λέει:

— Μπράβο, καλοὶ στρατιῶτες!

Ἀσκήσεις

Οἱ στρατιῶτες ἔχουν ὅπλα.

γκ

Μυρμήγκι και μέλισσα

Εἶναι χειμῶνας.

Ὁ ἥλιος δὲν φαίνεται.

Ἐνα μυρμήγκι πεινᾶ πολύ.

Δὲν ἔχει τί νὰ φάη.

Τότε πηγαίνει πρὸς τὴν
καλὴ μέλισσα.

Τὴ χαιρετᾶ καὶ τῆς λέει:

Ἀσκήσεις

Ὁ ἥλιος λάμπει. Ἦλιος, φεγγάρι
Κοιτάζω πρὸς τὰ ἑπάνω.

- Καλή μου γειτόνισσα,
λυπήσου με.
Χάλασαν τή φωλιά μου
καὶ πεινῶ πάρα πολύ.
Τότε ἡ μέλισσα τοῦ λέει:
- "Ελα νὰ μείνης μαζί μου,
ὥσπου νὰ φύγη ὁ χειμῶνας.

Ἀσκήσεις

Παρά λίγο νὰ πέσω.

ντζ

‘Η νεραντζιά

‘Ο Μίμης καί ἡ “Αννα πῆγαν
στο̑ περιβόλι τους.
Τὸ περιβόλι τους ἔχει
πολλὰ δέντρα:
Λεμονιές, νεραντζιές,
πορτοκαλιές καὶ ἄλλα.

’Ασκήσεις

Τὸ σπίτι τους εἶναι ὠραῖο.

Ἡ Ἄννα ἔκοβε νεράντζια
κι ἔλεγε:

— Θὰ φτειάση ἡ μητέρα γλυκό.

Ὁ Μίμης τραγουδοῦσε:

— Νεραντζούλα φουντωτή
καταπράσινα φορεῖ.

Τὰ παιδιὰ της καμαρώνει
καὶ ἀδιάκοπα ψηλώνει.

Ἀσκήσεις

Ὁ καταπράσινος, ἡ καταπράσινη, τὸ καταπράσινο

Ὁ φουντωτός, ἡ φουντωτή, τὸ φουντωτό

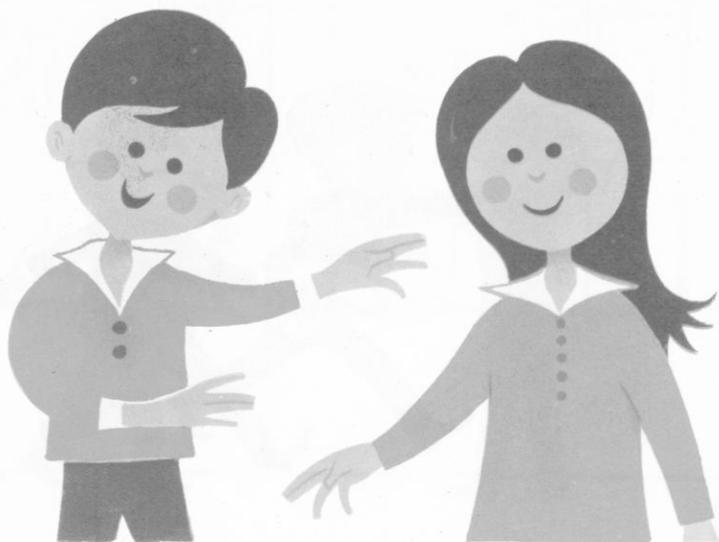

Ἡ μυῖγα

Ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Γιαννάκης
εἶναι σήμερα ἐπιμεληταί.
Ἄνοιξαν τὰ παράθυρα τῆς
τάξεως γιὰ καθαρὸ ἄερα.
Τότε ὅμως μπῆκε μιὰ μυῖγα
μέσα στὴν αἴθουσα.

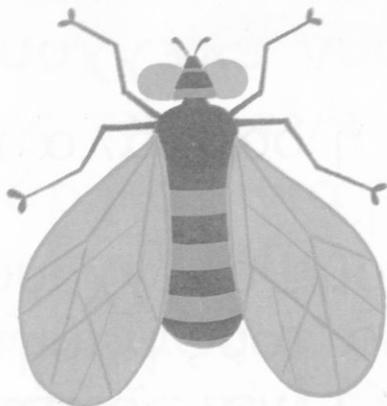

Πετοῦσε ἐδῶ κι ἐκεῖ κι ἔκανε:
σβίνν... σβίνν...
Τὰ παιδιὰ, κουνώντας ἕνα
πανί, τὴν ἔδιωξαν ἀμέσως.
— Εὐγε! τοὺς εἶπε ἡ δασκάλα.
Κάματε πολὺ καλά!
Μετὰ ρώτησε τὰ παιδιὰ:

- Ξέρετε γιατί ἔκαναν καλὰ ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Γιαννάκης;
- Εἶναι βλαβερὰ ἔντομα οἱ μυῖγες.
Πολλές φορές μᾶς φέρνουν ἀρρώστιες, εἶπε ὁ Μίμης.
- Εἶναι καὶ ἐνοχλητικὰ ἔντομα, πρόσθεσε ἡ Ξανθή.

—“Αν όμως είναι όλα καθαρά,
τότε δέν θά ἔχωμε μυῖγες,
εἶπε ἡ Πόπη.

Ἀσκήσεις

Ἡ μυῖγα εἶναι βλαβερή.

Ἡ μυῖγα εἶναι ἐνοχλητική.

Ὁ Μίμης εἶναι γυιὸς τῆς κυρίας Δώρας.

γχ, θμ

Παίρνουν έλέγχους

Σήμερα ή δασκάλα ήταν γελαστή.

”Εφερε τούς έλέγχους.

”Ηταν για τούς μαθητάς της.

— Για μάς είναι; ρώτησε
ό Μίμης.

— Ναί, παιδιά, άπάντησε
ή κυρία.

Άσκήσεις

Είμαι καλός μαθητής (μαθητής, μαθήτρια).
Ναί, θα έρθω (ναί, όχι).

‘Ο Μίμης πήρε «Άριστα».
“Όλοι χάρηκαν για τούς
βαθμούς του Μίμη.
Πιό πολὺ ὅμως ἢ γιαγιά.
Μιὰ κοίταζε τὸν ἔλεγχο
καὶ μιὰ φιλοῦσε τὸν Μίμη.

Άσκήσεις

Πῆρα καλοὺς βαθμούς.

‘Ο Μίμης ἄρρωστος

‘Ο Μίμης ἄρρώστησε.

Τοῦ πονᾶ ὁ λαιμός

κι ἔχει πυρετό.

‘Η μητέρα τὸν βλέπει
καὶ στενοχωριέται.

— Οὔτε αὔριο θὰ πᾶς στὸ
σχολεῖο, τοῦ λέει.

‘Ο γιατρός τοῦ ἔδωσε
φάρμακα.

Ἀσκήσεις

Μὲ τὰ μάτια μας βλέπομε.

Οὔτε χθὲς οὔτε σήμερα ἔπαιξα.

θλ, Σγ

Τὰ παιδιὰ εἶναι θλιμμένα,
γιατὶ ἀγαποῦν τὸν Μίμη.
Καὶ ὁ Μίμης λυπᾶται,
γιατὶ χάνει τὰ μαθήματα.
Ὁ Νώντας καὶ ὁ Σγουρὸς
ἦρθαν νὰ δοῦν τὸν Μίμη.
Τοῦ ἔφεραν λουλούδια καὶ
τοῦ εὐχήθηκαν «περαστικά».

Στὸν μεγάλο δρόμο

Τὰ παιδιὰ εἶναι σ' ἓνα
μεγάλο δρόμο.

Κοντὰ τους εἶναι καὶ ἡ
δασκάλα.

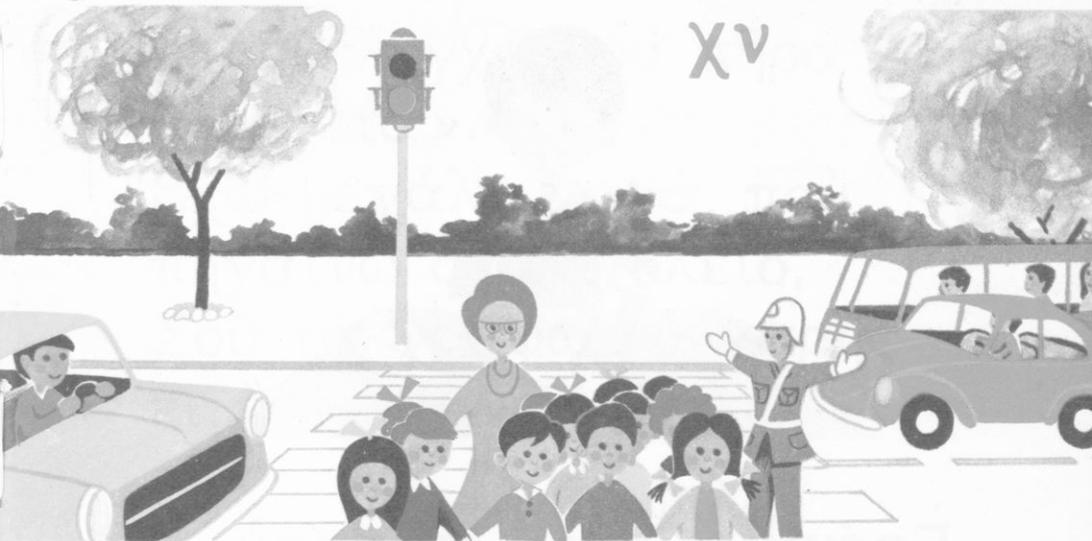
Βλέπουν τ' αὐτοκίνητα, τὰ
ποδήλατα, τὶς μοτοσυκλέτες.

Τρέχουν ἀσταμάτητα.

Ἀσκήσεις

Νά ὁ μεγάλος δρόμος!

« Δὲν τρέχω στὸν κατήφορο.

Ἡ κυρία λέει κάτι στὰ παιδιά.
Μετὰ συζητεῖ μ' ἓναν
ἀστυφύλακα.

Ἐκεῖνος σταματᾷ ἀμέσως
τ' αὐτοκίνητα.

Τότε τὰ παιδιά περνοῦν.

— Ἔτσι νὰ κάνετε πάντοτε,
εἶπε ὁ ἀστυφύλακας.

— Μὴν τὸ ξεχνᾶτε, εἶπε
ἡ δασκάλα.

χθ

Γράμμα στὸν παππού

Παππού μου

Χθὲς τελείωσα τὸ πρῶτο
μου βιβλίο.

Τώρα πιά διαβάζω καὶ
γράφω εὐκόλα.

Λογαριάζω καὶ ζωγραφίζω.

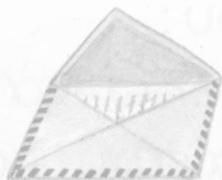
Ἔμαθα πολλὲς προσευχὲς
καὶ παραμύθια.

Στὸν ἔλεγχό μου πῆρα
«Ἄριστα».

Ἔχω μεγάλη χαρά, πού
πηγαίνω στὸ σχολεῖο.
Σοῦ τὰ γράφω νὰ χαρῆς
κι ἐσύ, παππού μου.

Σὲ φιλῶ

Μίμης Χοῖδᾶς

Ἀσκήσεις

Ὁ παππούς με ἀγαπᾶ.
Θὰ πάρω νέο βιβλίο.
Γράφω τ' ὄνομά μου.
Διαβάζω εὔκολα.
Ἀγαπῶ τὸ σχολεῖο.

Στὸ Ταχυδρομεῖο

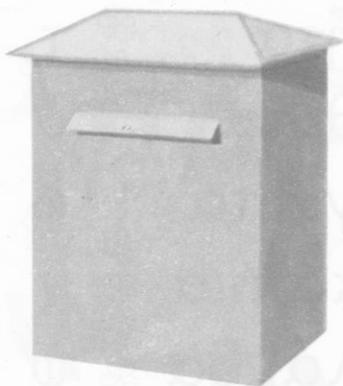
Ὁ Μίμης λέει στὸν πατέρα του:

- Πατέρα, θέλω νὰ στείλω τὸ γράμμα τοῦ παπποῦ. Σὲ παρακαλῶ νὰ πᾶμε στὸ Ταχυδρομεῖο.

Ἀσκήσεις

Γράμμα, γραμματόσημο
Ταχυδρομεῖο, ταχυδρόμος

Τὸ ἀπόγευμα πῆγαν.
Τὸ Ταχυδρομεῖο ἦταν ἓνα
μεγάλο κτήριο.
”Ἐμπαινε κι ἔβγαινε πολὺς
κόσμος.
Ὁ Μίμης ἀγόρασε πρῶτα
γραμματόσημα.
Μετὰ ἔριξε τὸ γράμμα
στὸ γραμματοκιβώτιο.

Ἄσκήσεις

Τὴν Κυριακὴ ἦταν κόσμος στὴν ἐκκλησία.

”Εμαθα τὴν ”Αλφα-Βῆτα

α	Α	ἄλφα	ν	Ν	νὶ
β	Β	βῆτα	ξ	Ξ	ξὶ
γ	Γ	γάμμα	ο	Ο	ὀμικρον
δ	Δ	δέλτα	π	Π	πὶ
ε	Ε	ἔψιλον	ρ	Ρ	ρῶ
ζ	Ζ	ζῆτα	σ	Σ	σίγμα
η	Η	ἦτα	τ	Τ	ταῦ
θ	Θ	θῆτα	υ	Υ	ὑψιλον
ι	Ι	γιῶτα	φ	Φ	φὶ
κ	Κ	κάππα	χ	Χ	χὶ
λ	Λ	λάμδα	ψ	Ψ	ψὶ
μ	Μ	μὶ	ω	Ω	ὠμέγα

α β γ δ ε
ζ η θ ι κ λ μ
ν ξ ο π ρ σ τ υ
φ χ ψ ω

ΒΑΣΙΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

	A				
άγαπῶ		Σελ. 45	ἐπάνω		Σελ. 59
άέρας		» 53	ἐπειτα		» 81
ἄν		» 97	ἔχω		» 40
ἄπό		» 41		Z	
αὐγὸ		» 71		
αὐτοκίνητο		» 72	ἦ	H	
αὐτός		» 82	ἦλιος		» 15
	B				» 100
βαθμὸς		» 109	θάλασσα	Θ	
βιβλίο		» 114	Θεὸς		» 38
βλέπω		» 110		I	» 49
βρίσκω		» 77		
	Γ			K	
γάλα		» 22	καθαρὸς		» 76
γάτα		» 22	κάθομαι		» 89
γιὰ		» 27	καί		» 80
γιαγιά		» 27	καιρὸς		» 85
γράμμα		» 114	καλὰ		» 39
γράφω		» 114	καλὸ		» 35
γύρω		» 55	κάνω		» 96
	Δ		κάτω		» 61
δέν		» 97	κι		» 42
διαβάζω		» 114	κιλὸ		» 34
δρόμος		» 112	κοιτάζω		» 89
δύο		» 66	κορίτσι		» 95
	E		κόττα		» 29
ἐδῶ		» 75	κόσμος		» 117
εἰκόνα		» 56	κύριος		» 86
ἐκκλησία		» 88		Λ	
ἔνα		» 47	λάδι		» 50
ἔξι		» 77	λέγω		» 60
ἔξω		» 85	λίγο		» 37

	M		πρὸς	Σελ. 100
μαζί		Σελ. 58	πρωί	» 92
μαθητής		» 108		
μαθήτρια		» 108	P
μέσα		» 53		Σ
μετὰ		» 52	σέ	» 49
μή		» 15	σήμερα	» 84
μητέρα		» 31	σιγά	» 32
μυῖγα		» 104	σπίτι	» 75
	N		στή	» 46
νά		» 12	στό	» 48
ναί		» 108	σχολεῖο	» 87
νέος		» 64		T
νερό		» 25	τάξι	» 56
	E		τί	» 30
ξύλο		» 54	τίποτε	» 71
	O		τὸ	» 21
ὄ		» 35	του	» 73
οἰκογένεια		» 68	τους	» 102
ὄλα		» 36	τρέχω	» 112
ὅμως		» 53	τρία	» 66
οὔτε		» 110		Υ
ΟΧΙ		» 23	ὑστερα	» 43
	Π			Φ
παίζω		» 80	φαγητὸ	» 69
παλαιὸς		» 64	φωτιά	» 54
παππούς		» 114		X
παρὰ		» 101	χαρὰ	» 45
πατέρας		» 94	χειμῶνας	» 83
πέντε		» 74	χέρι	» 70
πηγαίνω		» 86	χρόνος	» 64
πιό		» 61		Ψ
πόδι		» 94	ψάρι	» 38
πόσος		» 93	ψωμί	» 36
πουλῶ		» 87		Ω
πρᾶγμα		» 86	ώρα	» 33
πρὶν		» 75		

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

Εἰς τὰ νέα ἀναγνωστικά γίνεται μία σοβαρὰ καινοτομία διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀσκήσεων κατανοήσεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν κεφαλαίων.

Εἰς τὸ ἀλφαβητάριον ἡ ἀλλαγή περιορίζεται εἰς τὴν προσθήκην ὠρισμένων ἀπλῶν ἀσκήσεων γραμματικῆς καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου διὰ τὴν Α' τάξιν.

Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν διδασκάλων παρατίθεται ἀπόσπασμα ἐκ τῆς προκηρύξεως διὰ τὴν συγγραφὴν νέων ἀναγνωστικῶν, δημοσιευθεΐσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 198)27-8-70 Φ.Ε.Κ. (Παράρτημα) :

.....

Λεξιλόγιον

Σκοπὸς τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου εἶναι νὰ δοθῇ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ κατὰ συστηματικὸν τρόπον τὸ βασικὸν γλωσσικὸν ὕλικόν, τὸ ὅποιον, λόγῳ τῆς συχνότητός του κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ λόγου, θὰ συντελέσῃ, διὰ τῆς συστηματικῆς χρησιμοποίησέως του εἰς τὴν ἀρτιωτέραν κατὰ τὸ δυνατόν γλωσσικὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητῶν.

Πρὸς ἰδιαίτεραν γλωσσικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ γλωσσικοῦ ὕλικου τοῦ ἀλφαβηταρίου θὰ χρησιμοποιηθοῦν αἱ τριακόσαι (300) πρῶται λέξεις τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης (Ἔρευνα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Περιλαμβανόμεναι λέξεις 3.000 περίπου).

.....

Αἱ τριακόσαι πρῶται λέξεις τοῦ βασικοῦ ἑλληνικοῦ λεξιλογίου λόγῳ τῆς μεγάλης συχνότητός των θὰ εὐρίσκονται κατ' ἀνάγκην καὶ κατὰ ἀβίαστον τρόπον ἐγκατεσπαρμέναι εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀλφαβηταρίου.

Εἰς παράρτημα, τὸ ὅποιον θὰ παρατεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀλφαβηταρίου, θὰ προβλεφθοῦν πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκάλων κυρίως τὰ ἀκόλουθα :

1. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἀλφαβηταρίου :

Θὰ ἀναζητηθοῦν εἰς τὰς πινακίδας αἱ 100 περίπου πρῶται λέξεις τοῦ βασικοῦ λεξιλογίου, αἱ ὅποιαι θὰ τεθοῦν εἰς τὸ παράρτημα, σημειουμένης ἐκάστοτε τῆς σχετικῆς πινακίδος. Τῶν λέξεων τούτων θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ὀρθὴ γραφὴ καὶ κατανόησις, θὰ σχηματίζωνται δὲ σχετικαὶ προτάσεις προφορικῶς καὶ γραπτῶς.

2. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἀλφαβηταρίου :

Αἱ ὡς ἄνω ἐργασίαι τοῦ πρώτου μέρους θὰ συνεχισθοῦν καὶ εἰς τὸ δεύτερον

μέρος με τās λοιπās 200 περίπου λέξεις του λεξιλογίου τής πρώτης τάξεως, αί όποιαί θά αναζητηθούν εις όλα τά αναγνώσματα του δευτέρου μέρους. Έπί πλέον θά ένταχθούν εις τό δεύτερον μέρος όλα τά γραμματικά φαινόμενα τά προβλεπόμενα διά τήν πρώτην τάξιν εις τό επίσημον αναλυτικόν πρόγραμμα. Όρισμένα έκ τούτων θά έχουν ήδη συζητηθῆ κατά φυσικόν και άβιαστον τρόπον εις τό πρώτον μέρος του άλφαβηταρίου κατά τήν προσπάθειαν άποκτήσεως τής αναγνωστικής δεξιότητος (άνάλυσις λέξεως εις συλλαβάς, τονισμός κ.λ.π.).

Θά τονισθούν ιδιαίτερωσ ό σχηματισμός όρθων προτάσεων, ή διάκρισις ούσιαστικων και ρημάτων, ή συχνή χρῆσις έντός των προτάσεων των ρημάτων «είμαι» και «έχω» και των άρθρων έν συσχετισμῳ με τά ούσιαστικά, πρός διάκρισιν και όρθην γραφήν των όνομάτων εις τούς αριθμούς ένικόν και πληθυντικόν.

Η παράθεσις και έπεξεργασία των γραμματικων φαινομένων θά επιδιώκεται πάντοτε έν συσχετισμῳ πρός τās λέξεις του βασικού λεξιλογίου τής πρώτης τάξεως.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

1) 'Η οίκογένεια (προετοιμασία τῶν παιδιῶν γιὰ τὸ σχολεῖο)	Σελ.	5
2) Τὸ σχολεῖο (ὑποδοχὴ τῶν μαθητῶν).	»	6
3) Τὸ σχολεῖο (οἱ μαθηταὶ μέσα στὴν τάξι)	»	7
4) Ὁ ἀγιασμὸς στὸ σχολεῖο	»	8
5) Παρέλασι στρατοῦ κλπ.	»	9
6) Στὸ ὄπωροπωλεῖο	»	10

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

1) μ, α	μαμά.	»	11
2) ν	νά.	»	12
3) Ν	Νανά	»	13
4) ι	Νινί	»	14
5) η	μῆ.	»	15
6) ο	νονά.	»	16
7) Λ, λ	Λά, λά.	»	17
8) Μ	Μῆλα.	»	18
9) Ε, ε	Ἔλα, Μίμη.	»	19
10) Π, π	Πόπη	»	20
11) Τ, τ	Τὸ τόπι.	»	21
12) γ	γάλα.	»	22
13) χ	χήνα	»	23
14) Ο.Χ.Ι.	ΟΧΙ	»	24
15) Ρ, ρ	Ρ...ρ... τὸ νερό	»	25

16)	ια	Πάπια.....	Σελ.	26
17)	Γ	Γιαγιά	»	27
18)	Κ, κ	Τὸ κοκοράκι	»	28
19)	Η	Ἡ κόττα	»	29
20)	σ	Ἡ σάκκα	»	30
21)	Σ	Σιγά.....	»	31
22)	ω	ὦ, ὦ, ὦ, τὸ μωρὸ.....	»	32
23)	Ω	Ἦρα ἑννέα	»	33
24)	ς	Ὁ γαλατᾶς	»	34
25)	Ψ, ψ	Ψωμί, ψωμί	»	36
26)	Α	Ψωμί, ψωμί	»	37
27)	Θ, θ	Θάλασσα, θάλασσα.....	»	38
28)	στ	Ὁ καστανᾶς.....	»	40
29)	υ	Σῦκα	»	42
30)	γ	Ἦστερα γύρισαν	»	43
31)	Φ, φ	Τὸ φόρεμα	»	44
32)	ζ	Ἡ ζυγαριά.....	»	46
33)	Ζ	Ὁ Ζώης	»	48
34)	Δ, δ	Ἡ κυρία Δώρα.....	»	50
35)	Β, β	Β, β... ὁ βοριάς	»	52
36)	Ξ, ξ	Ξύλα.....	»	54
37)	ει	Ἡ εἰκόνα	»	56
38)	κρ, χρ	Ἡ εἰκόνα	»	57
39)	ου, γρ	Ὁ οὐρανὸς	»	58
40)	αι	Ἡ αἴθουσα	»	60
41)	σπ	Χριστοῦγεννα.....	»	62
42)	ευ, σχ	Εὐχές γιὰ τὸν νέο χρόνο.....	»	64
43)	ευ, τρ	Ἡ Εὐδοκία	»	66
44)	οι	Ἡ οἰκογένεια	»	68
45)	πρ	Ἡ οἰκογένεια	»	69
46)	αυ, βδ	Στὴν αὐλή	»	70
47)	αυ	Τὸ αὐτοκίνητο.....	»	72
48)	κτ, ντ	Ὁ κτίστης	»	74
49)	σβ	Ὁ κτίστης	»	75
50)	ηυ, σκ	Ἡ τάξι μας	»	76
51)	ηυ, μπ, θρ	Ἡ τάξι μας	»	77

52)		Τὸ σχολειὸ μου (ποίημα)	Σελ. 78
53)	σμ	Χιόνι . . . χιόνι.	» 80
54)	χτ, τζ	Ἔνα πουλί στὸ τζάμι	» 82
55)	γν	Τὰ παιγνίδια τῆς Πόπης	» 84
56)	βγ, φλ	Ἡ σόμπα τοῦ σχολείου	» 85
57)	ντ, φθ, γμ	Στὸ παντοπωλεῖο.	» 86
58)	κλ, φρ	Στὴν ἐκκλησία.	» 88
59)		Ἀπὸ τὴν ἐκκλησία (ποίημα)	» 90
60)	πν, ντρ, πλ	Πρωινὸ ξύπνημα	» 92
61)	τσ, αῖ	Τὸ κοσῦφι	» 94
62)	γγ	Ὁ Βαγγέλης ταχυδρόμος	» 96
63)	σπρ	Ὁ Βαγγέλης ταχυδρόμος	» 97
64)	γδ, βλ	Ἡ ἀμυγδαλιά	» 98
65)	στρ, μπρ, μν	Ὁ στρατὸς τοῦ Μίμη	» 99
66)	γκ	Μυρμήγκι καὶ μέλισσα	» 100
67)	ντζ	Ἡ νεραντζιά	» 102
68)	υι	Ἡ μυῖγα.	» 104
69)	γχ, θμ	Παίρνουν ἐλέγχους	» 108
70)	θλ, Σγ	Ὁ Μίμης ἄρρωστος	» 111
71)	χν	Στὸν μεγάλο δρόμο.	» 113
72)	χθ	Γράμμα στὸν παππού	» 114
73)		Στὸ Ταχυδρομεῖο	» 116
74)		Ἔμαθα τὴν Ἄλφα - Βῆτα	» 118
75)		Ὁδηγίαι διὰ τὸν διδάσκαλον	» 122

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ

- 1) Κούλας Λεωνίδας, 2) Μάνος Κωνσταντίνος, 3) Χριστιάς Ίωάννης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

- 1) Παπατσώνης Παναγιώτης, 2) Σαράντη - Πατσούρη Γαλάτεια,
3) Πούλιος Κων)νος, 4) Κονιδιτσιώτης Βασίλειος, 5) Καμβύσης
Νικόλαος

ΦΙΛΟΛΟΓΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΙΚΗΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

- 1) Λιναρδής Ίωάννης, 2) Τομπαΐδης Δημήτριος

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ (ΖΩΓΡΑΦΩΝ)
ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΕΩΣ

- 1) Νικολάου Νικόλαος, 2) Μόραλης Ίωάννης, 3) Βελισσαρίδης
Γεώργιος

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ (ΖΩΓΡΑΦΟΣ) ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΝ ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ

Κουτσούρης Ίωάννης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ

Μάνος Κωνσταντίνος

024000020142

ΕΚΔΟΣΙΣ Α΄, 1973 (VI) — ΑΝΤΙΤΥΠΑ 325.000 — ΣΥΜΒΑΣΙΣ : 2333/12-5-73
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ : Κοινοπραξία
Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α.Ε. — Ν. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΑΝΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
— Π. ΟΚΤΩΡΑΤΟΣ - Κ. ΚΟΥΚΙΑΣ Ο.Ε.

150

